

Bức Tâm Thư

Mục sư NC Trần Thái Nhiệm

Ngày 23 Tháng 07 Năm 2009

**Tại Tư Thất Mục sư Quản Nhiệm
Hội Thánh Tin Lành Việt Nam Raleigh - USA**

Kính gửi: - **Mục sư GHT Nguyễn Anh Tài & Ban Chấp Hành Giáo hạt**
- **Toàn thể quý Mục sư Truyền đạo trong Giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ (C&MA)**

Kính thưa Ms GHT và quý Mục sư:

Sau hai năm gầy dựng Hội thánh Chúa tại Raleigh, đặc biệt là sau hai năm từ khi mục sư Nguyễn Anh Tài gửi thư 4 trang khắp nơi trên thế giới với lời cáo buộc để tố cáo chức vụ hầu việc Chúa của mục sư Trần Trọng Nha và tôi như quý mục sư đã biết, bên cạnh đó tin đồn dãi cứ tiếp tục bằng lời qua tiếng lại cho những mục sư trong Giáo hạt về tôi như sau:

1. Là con rể của gia đình có bố vợ là Cộng sản, cho nên ông này (MsNc Nhiệm) cũng là người của Cộng sản cài qua Mỹ để phá Giáo hạt!
2. Mỗi lần mục sư Trần Thái Nhiệm về Việt Nam là có xe của Công An ra tận phi trường đưa đón...
3. Là người chế độ Cộng sản đưa qua North Carolina để theo dõi người sắc tộc định cư tại Tiểu Bang này...

Nay tôi quyết định nói lên tiếng nói của mình để bình vực cho chức vụ hầu việc Chúa của vợ chồng chúng tôi, của gia đình tôi, và của tương lai con cái chúng tôi là thế hệ tiếp nối. Đây là bức tâm thư duy nhất của tôi viết ra với tất cả những gì cần nói để tôi được tự do trong môi trường phục vụ theo sự kêu gọi của Thiên Chúa. Nội dung của bức tâm thư này được viết ra theo tinh thần của sách I Ti-mô-thê 5: 17-20.

Cho đến giờ phút này mục sư và BCH Giáo hạt vẫn tìm nhiều lý do này nọ để không công nhận và không bỏ chức tôi vào tổ chức của Giáo Hạt Việt Nam Hoa Kỳ mặc dù Hội Thánh tại Raleigh đã gửi thơ thỉnh cầu Ban Chấp Hành Giáo Hạt suốt hai năm nay tổng cộng là 10 lá thư trong đó BCH hội thánh Raleigh đã gửi đi 8 văn thư (có gửi kèm theo) và tôi cũng đã gửi 2 văn thư bày tỏ sự phục vụ trong giáo hạt nhưng BCH Giáo hạt vẫn không trả lời lý do tại sao, mà lại rao tin đồn gây nghi ngờ trong hàng ngũ mục sư truyền đạo chúng tôi. Cuối cùng mục sư GHT viện lý do không bỏ nhiệm là vì tôi có những phát biểu làm quý mục sư trong BCH Giáo hạt hoang mang trong đợt hội đồng khu vực tháng 2 năm 2009 vừa qua tại Pennsylvania. Ngoài việc mục sư GHT gửi trực tiếp cho BCH hội thánh Raleigh, gửi cho tôi, mục sư

GHT đã copy gửi ra cho nhiều mục sư khác thông báo lý do tôi không được bổ nhiệm là vì tôi không có phong cách mục sư của Giáo Hạt. Vì lá thư của Mục sư GHT gửi ra không mang tinh thần nâng đỡ hoặc gây dựng nhưng tìm cách gây hoang mang và chia rẽ và nghi kỵ nhằm tạo khó khăn thêm cho chức vụ chúng tôi. Vì vậy, gần hơn 3 tháng im lặng chúng tôi nay quyết định lên tiếng vấn đề này đến nơi đến chốn, không để cho BCH Giáo hạt tự do muốn áp đặt và tiếp tục gây đổ vỡ chức vụ của chúng tôi. Chúng tôi và gia đình rất thất vọng và mất lòng tin nơi chức vụ cao quý của BCH Giáo hạt là những người cha người chú của chúng tôi nhưng lại không đối xử công minh theo lời Chúa dạy. Bằng chứng rõ ràng tôi xin nêu thẳng ra đây là chức vụ hầu việc Chúa của chúng tôi được Chúa dẫn dắt và đem lại nhiều anh em đứng chung trong việc gây dựng hội thánh suốt 2 năm nay, và Chúa đem nhiều người trở lại với Chúa, nhưng tại sao BCH Giáo hạt không quan tâm nâng đỡ mà lại tìm nhiều cách để ngăn cản chức vụ của chúng tôi.

Bên cạnh đó nhiều mục sư trong giáo hạt học lại cho tôi biết là mục sư Hồ thế Nhân nói là Giáo hạt sẽ không bao giờ bổ nhiệm cho tôi vì: “tôi không thành thật và tôi sẽ không để cho Giáo hạt yên”. Vậy mục sư Nhân có bằng chứng nào không? Ông là một mục sư trẻ tuổi nhưng không biết học những đức tính tốt của một lãnh đạo thuộc linh mà lại bắt chước cách đối xử thiếu minh bạch của những người đi trước ông. Tôi nhắc lại để mục sư nhớ là việc xảy ra giữa mục sư Trần Trọng Nha và tôi, và mục sư GHT Nguyễn Anh Tài là những việc liên quan đến hành chánh trước khi ông vào BCH Giáo hạt nên mục sư phải cẩn thận đừng vội vàng tham gia vào một cách thiếu suy nghĩ chính chắn.

Vì chúng tôi nhận thấy việc này càng ngày càng thêm sự chia rẽ giữa hàng ngũ Mục sư truyền đạo chúng tôi do lời qua tiếng lại, và không ai biết ai đúng ai sai cho nên hôm nay chúng tôi phải nói hết một lần đủ cả, và yêu cầu BCH Giáo hạt phải bày tỏ sự kính trọng đến chức vụ của những người hầu việc Chúa khác và hội thánh địa phương để tránh thêm sự đổ vỡ và sự bất mãn trong hàng ngũ mục sư truyền đạo chúng tôi. Chính vì mục sư GHT trước đây đã gửi thư đi khắp nơi trên thế giới đổ hết tất cả trên đầu hai anh em chúng tôi mà không nói thẳng với chúng tôi nhằm mang tinh thần gây dựng và yêu thương. Rồi sau đó cứ tiếp tục gieo rắc những tin đồn không có bằng chứng về tôi như đã nêu phần trên, cho nên tôi xin gửi hết tâm thư này để xác định rõ với Giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ và với toàn thể mục sư truyền đạo nơi nào đã nhận được thư của mục sư GHT Nguyễn Anh Tài trước đó để làm sáng tỏ những gì mà hai năm nay tôi yên lặng để có đủ bằng chứng trước khi đối chứng với BCH Giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ.

I. TÔI HAY MỤC SƯ GHT?

Chức vụ hầu việc Chúa của tôi được bắt đầu với công việc Chúa tại Thánh Kinh Thần Học Viện vào năm 1998 khi Mục sư Nguyễn Anh Tài là Giáo hạt Phó, và là Giám Đốc Trung Tâm Nghiên Cứu Kinh Thánh của Giáo hạt, chưa phải là Thánh Kinh Thần Học Viện. Từ lúc đầu Mục sư Nha và tôi lo thủ tục để xin giấy phép hoạt động của Thần Học Viện với Tiểu Bang California. Chúng tôi mở rộng chương trình đào tạo qua Thái Lan với mục đích tạo cơ hội cho Giáo hạt VN Hoa Kỳ gắn bó với Hội thánh Tin Lành Việt Nam tại Việt Nam, lúc này HTTLVN chưa có tư cách pháp nhân để hoạt động công khai. Đặc biệt trong những năm 1998-2001 là những năm rất khó khăn trong việc làm passport (sổ thông hành của Việt Nam) để có thể đưa người sang Thái Lan học Lời Chúa. Lúc này ai muốn sang Thái Lan phải xin được visa thương mại do người bên Thái Lan mời thì mới được đi (Bắt đầu sau năm 2003 thì chính sách Chánh quyền Việt Nam thay đổi vì họ gia nhập vào khối Asean, do đó việc đi du lịch sang Thái Lan dễ dàng hơn, và người muốn đi sang Thái Lan không còn cần xin Visa nữa). Trước đó chúng tôi không hề biết trước tương lai của Việt Nam ra sao, cho nên trong thời điểm đó tôi đã phải nhờ đến công ty bên Việt Nam đứng ra bảo lãnh cho toàn bộ các Mục sư truyền đạo từ Việt Nam để xin được visa vào Thái Lan trong 1 tháng để mọi người có thể yên tâm học lời Chúa.

Để thực hiện được chương trình đưa người đi học Lời Chúa tại Thái Lan trong hoàn cảnh ở Việt Nam là phải có sự hợp tác rất chặt chẽ giữa chúng tôi và những người khác ở trong nước. Chính vì việc đưa các mục sư truyền đạo đi thường xuyên qua Thái Lan trong những thời gian này mà công an thành phố cũng đã điện thoại và gửi thư mời tôi đến bộ công an để bắt tôi làm tường trình là đi đâu và làm gì ở Việt Nam. Mẹ vợ tôi rất lo âu việc tôi làm tại Việt Nam giúp đỡ cho TKTHV trong những thời gian này, nhưng bà vẫn im lặng để bày tỏ sự đồng ý. Lúc này mẹ vợ tôi đã lập gia đình mới và người bố sau này (là người giữ kho hóa chất và bán hoá chất trong trường đại học Bách Khoa lúc bấy giờ gọi là tổ hợp tác xã). Mặc dù ông bố mới này có cha mẹ đi kháng chiến nhưng đó là chuyện của gia đình bên họ, làm gì có liên quan đến cuộc đời của tôi (cũng giống trường hợp ba của mục sư Nguyễn Anh Tài tham gia kháng chiến vậy thôi).

Khi anh em chúng tôi hầu việc Chúa tại Thái Lan, chúng tôi đã sẵn sàng xa gia đình mỗi năm hai lần để dấn thân vào những công việc Chúa một cách thầm lặng như thế này và làm việc không lương. Trong khi đó mục sư Tài lại cho chúng tôi xem bức thư của Tổng hội C&MA họ xác nhận giúp đỡ cho chương trình ở Thái Lan mỗi năm là \$40,000 Mỹ kim, nhưng chúng tôi vẫn không hề thắc mắc bất cứ điều gì cả.

Mỗi khóa học mục sư Tài chưa bao giờ có báo cáo về tài chánh cho Ban Điều Hành Viện nhưng chúng tôi có đặt vấn đề này với mục sư Tài đâu? Tôi nhắc điều này là vì mỗi chuyến đi và lo ăn ở, vé máy bay cho các MSTĐ ở VN qua Thái Lan chi phí không quá 10 ngàn đôla, cộng với vài ngàn đôla nữa chi phí các vé máy bay cho các giáo sư mời giảng dạy.

Ngoài ra, mục sư GHT thừa biết là cha tôi thì bị giam trong trại cải tạo do chế độ Cộng sản bắt, trong đó có Mục sư Nguyễn Hữu Cương, Mục sư Lê Thiện Dũng... cũng bị bắt cùng ngày. Sau khi cha tôi bị bắt thì mẹ tôi phải đi buôn bán kiếm sống nuôi chúng tôi. Khi chúng tôi lớn lên, tôi cố vươn lên và trở thành một thí sinh đậu kỳ thi Tiếng Anh Thủ Khoa vào năm 1990 để được tuyển đi nước ngoài học, nhưng bị Công An không cho vì lý do lý lịch không tốt có cha là mục sư đang trong trại cải tạo. Sau mười mấy năm, chúng tôi và gia đình sang được đến Mỹ, và tôi được các chủng viện Mỹ cho học bổng để ăn học theo sự kêu gọi của Chúa, và hiện nay được Chúa giao cho một Hội thánh nhỏ để bắt đầu chức vụ Chúa đã kêu gọi. Kết quả thì Mục sư Tài lại là người kế tiếp sẵn sàng hại cuộc đời của tôi và chức vụ của tôi thêm một lần nữa với tội danh là người của Cộng sản gửi qua. Vậy Mục sư Tài dựa vào bằng chứng nào? Mục sư GHT có phải thật sự là người chăn thuộc linh chân chính hay chỉ làm chính trị như điều nhiều người nói về ông? Tại sao mục sư Tài lại nhẫn tâm giết hại cuộc đời trẻ tuổi của tôi một cách vô cớ như vậy? Tôi không tin rằng ĐCT có thể để mục sư Tài đã hại đến chức vụ của cha tôi một lần tại Hội thánh San Jose II, và bây giờ mục sư Tài có thể tiếp tục hại chức vụ của tôi nữa. Mặc dù mục sư Tài chưa bao giờ bị bắt vào trại cải tạo khi Cộng sản chiếm miền Nam Việt Nam nhưng cách mục sư Tài xử những người hầu việc Chúa tại Mỹ giống y như một người Cộng sản, muốn hại ai thì hại, và muốn đem ai vào thì đem miễn có lợi cho mục sư Tài mà thôi.

Bây giờ khi chức vụ Chúa giao cho vợ chồng chúng tôi có ít nhiều ảnh hưởng thì mục sư Tài lại gán tiếp cho tội danh là con rể của Cộng sản. Mục sư Tài nên nhớ rằng gia đình vợ tôi rất bực bội cách hành xử của mục sư, và mẹ vợ tôi cũng sẵn sàng đến gặp Mục sư để làm rõ chuyện này. Mẹ vợ tôi còn nhắc là hỏi mục sư về Việt Nam, khi mục sư cần tiền, mục sư cũng hay ghé văn phòng làm việc của mẹ vợ tôi xin ứng tiền trước để chi tiêu mà. Ngoài ra, việc lý lịch của bố vợ tôi là người như thế nào thì hầu hết các mục sư Truyền đạo từ Việt Nam gần đây định cư tại Mỹ điều biết rõ nguồn gốc bên gia đình vợ tôi. Vì vậy, mục sư Tài nên cẩn thận trong việc đồn đãi những tin không đúng sự thật về gia đình bên vợ tôi. Vả lại, mục sư nên nhớ rằng tất cả các mục sư truyền đạo trong cả nước đều ghi nhận công khó của gia đình bên vợ tôi. Bà là con của ông bà cố mục sư Võ Thạnh Thời đã từng hầu việc Chúa tại Hoa Kỳ mà. Điều này ý tôi không phải kể lấy công lao, mà để mục sư biết rõ công

việc của Đức Chúa Trời trong mọi lúc, mọi khi, ngoài sự hiểu biết tầm thường và hạn hẹp của con người. Chính mục sư là người bỏ Hội thánh Chúa trong lúc chiến tranh khốn khổ để chạy sang Mỹ trong khi rất nhiều mục sư tại VN vì đứng giữ Hội thánh của mình mà bị bắt vào trại giam, sống chết ngày nào không biết. Con cái thì bị bỏ bê không người nuôi dạy, thiếu ăn, thiếu mặc, và cả gia đình trông đợi ngày Chúa mở đường để đến được bến bờ tự do. Khi đến được bến bờ tự do thì mục sư tìm cách cản trở người này người nọ nếu họ không đồng hướng đi với mục sư. Mục sư rõ ràng chưa trải qua sự sống sự chết ngày nào cả nên mục sư quá coi thường những người từ chỗ chết được sống lại. Như thế chúng tỏ mục sư là người rất tàn nhẫn và không có lương tâm tốt!

Thưa mục sư GHT, nếu tôi là con rể Cộng sản mà còn biết đứng lên giảng dạy lời Chúa và biết gây dựng Hội thánh Chúa từ chỗ vài người trở thành một Hội thánh nhiều người, và còn biết đào tạo thêm người bước vào chức vụ hầu việc Chúa (tôi là người ủng hộ cho nhân viên trong Ban Chấp Hành của HT tôi qua TKTHV học Lời Chúa mỗi khoá ngắn hạn tại Thánh Kinh Thần Học Viện của mục sư mà), và toàn bộ Hội thánh Chúa tại đây ai nấy đều mạnh dạn đi chứng đạo và tổ chức truyền giảng như mục sư đã chứng kiến nhân mùa giáng sinh năm 2008 vừa qua, thì tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã đón nhận một tội nhân như tôi và đã chúc phước cho chức vụ của tôi. Trong Tin Lành Ma-thi-ơ một người đi điếm mà Chúa còn nhận đem vào gia phổ của Chúa và lưu truyền suốt mọi thời đại, thì huống gì là tôi, mặc dù đây chỉ là chuyện do mục sư tự nghĩ ra để hại chức vụ của tôi! Tôi còn nhớ rất rõ là mục sư thường đứng trước các buổi hiệp nguyện mục sư truyền đạo mỗi đầu tháng tại Giáo hạt và tại TKTHV nói tôi là cánh tay trái của mục sư, và mục sư Nha là cánh tay phải của mục sư mà, và bây giờ thì mục sư lại sẵn sàng chặt bỏ hai cánh tay của mục sư ra sau khi mục sư đã củng cố vững chắc vị trí của mục sư từ khi mục sư Giáo hạt Trưởng Nguyễn Bá Quang về nước Chúa (chưa kể mục sư “đi đêm” với Tổng hội) để lấy chức GHT của Cố Ms GHT Quang khi ông còn nằm trên giường bệnh tại Mexico. Ông đã tạo sức ép và đương nhiên căn bệnh hiểm nghèo trong cơ thể phải bộc phát nhanh và làm cho Cố MS GHT đau khổ và chết, và rồi cuối cùng những sức ép chính trị đó tiếp tục gây ra cái chết của Bà Ms Nguyễn Bá Quang!

Bây giờ chúng tôi kiểm nghiệm lại sau những năm đã bôn ba đây đó từ Việt Nam đến Thái Lan vì lòng yêu mến Chúa, và muốn tận lực hầu việc Chúa với Giáo hạt đã nhận ra rõ ràng dã tâm của mục sư là người đã sử dụng chúng tôi như những người hầu việc Chúa còn non trẻ, không thủ đoạn như ông và dùng chúng tôi để xây dựng ngôi vị của mục sư. Việc mục sư không còn làm Giáo hạt trưởng sau khi mục sư GHT Nguyễn Bá Quang lên thay thế, và việc để ra TKTHV chính là phương pháp tốt

nhất để Mục sư có một chức vụ mới, đó là lời cảnh báo của một mục sư ngoài Giáo hạt thuộc Liên hội, là người biết rất rõ mục sư từ khi mục sư đến Mỹ, và vị mục sư này đã mời tôi đến nói chuyện và báo trước cho chúng tôi biết trước để cẩn thận trong việc hợp tác với mục sư. Nhưng anh em chúng tôi vẫn im lặng hợp tác hết lòng, hết ý với mục sư và thậm chí còn đi ăn với mục sư bất cứ lúc nào, không lẽ chúng tôi không đủ thể hiện sự hầu việc Chúa gắn bó và hết lòng với mục sư sao?

Đặc biệt nhất là khi HTTLVN được nhà cầm quyền cộng sản chính thức công nhận vào những năm 2002 và khi họ được tổ chức Hội đồng trọng thể lần đầu tiên sau ba mươi mấy năm, thì một lần nữa tôi cũng là người đề nghị mục sư mời mục sư Quyền Hội trưởng lúc bấy giờ đến Mỹ để thăm Giáo hạt và để sau đó tôi cũng là người cùng với mục sư bay về Việt Nam để gặp riêng các mục sư trong Ban Thường Trực TLH tại tư thất của mục sư Quyền Hội trưởng để chính mục sư là người gửi bao thư riêng cho từng vị trong Ban Thường Trực như là món quà từ Mỹ hai tháng trước khi vào kỳ Hội đồng chính thức tại VN. Tôi kể việc này ra không phải để ‘quơ dũa cả nắm’, vì tôi tin rằng việc các mục sư trong Ban Trị Sự TLH vui lòng nhận quà của mục sư tặng là vì tấm lòng thành thật của họ khi ai đó dâng ủng hộ chức vụ thì nhận, nhất là mục sư từ Hoa Kỳ về và là một Giáo hạt Trưởng nữa, việc này con cái Chúa khắp nơi đặc biệt là các đầy tớ Chúa đều chia xẻ như vậy. Chỉ có mục đích của mục sư khi tặng bao thư là không phải mục đích tốt, vì cũng chính tôi là người trước đó 3 tháng bay gấp về VN do mục sư giao cho việc cầm tiền mặt \$15,000 Mỹ Kim để giúp cho TLH mua một chiếc xe 7 chỗ cho TLH, và đồng thời tham dự buổi họp của Ban Thường Trực Tổng Liên Hội và đề nghị TLH mời mục sư Nguyễn Anh Tài và mục sư Nanfelt là Hội trưởng Tổng hội lúc bấy giờ để vận động cho mục sư về giảng vào buổi Hội đồng đầu tiên tại Việt Nam sau mấy chục năm. Sự thật là mặc dù “đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn”, Ban Thường Trực TLH vẫn không đồng ý và trong đó có hai mục sư chống đối kịch liệt việc mời mục sư Tài. Mục sư LV Thiện thì bỏ ra không tiếp tục trong buổi họp, và mục sư thứ hai thì đứng dậy quyết tâm không ủng hộ việc mục sư về giảng. Mục sư này nói, “Ông nào khác thì được chứ ông Tài là không xứng đáng, và không có tư cách để chúng tôi mời.” Trong việc này người đáng lẽ ra được mời chính thức phải là mục sư Trương Văn Tốt và mục sư Trương Văn Sáng, nhưng chúng tôi đã ủng hộ mục sư hết mình, và các mục sư trong Ban Thường Trực Tổng Liên Hội cũng đã đi đến quyết định đồng ý mời mục sư về.

Mặc dù vậy, đến giờ phút cuối còn vài tuần lễ trước khi Đại Hội Đồng Tổng Liên khai mạc, bên mục sư và mục sư Hội trưởng Tổng hội C&MA vẫn chưa nhận được visa từ Việt Nam. Tôi là người điện thoại thẳng về cho mục sư Tổng Thư Ký TLH để hỏi tại sao bên TLH chưa gửi công văn cho bên Cục Quản lý xuất nhập cảnh bên

Việt Nam để cấp visa cho phái đoàn của Tổng hội bên này, thì mục sư Tổng Thư Ký báo là đã làm hết sức rồi nhưng vẫn không thấy bên chính quyền Việt Nam trả lời. Tôi đã báo cho mục sư biết là chúng tôi đã làm hết sức rồi, việc còn lại là ý Chúa. Một tuần trước khi Đại hội bắt đầu thì chính mục sư là người khoe với chúng tôi trong lúc ăn trưa chung tại phòng ăn Giáo hạt, mục sư nói đã điện thoại nhờ Mr. Andrew Shawen nào đó, tôi hoàn toàn không biết ông mục sư này, ông nói là mục sư này làm việc cho chính phủ Bush lúc bấy giờ về tôn giáo giữa Hoa Kỳ và Việt Nam, nên mục sư đã nhờ ông này liên lạc với Bộ Công An TP. HCM để nhờ can thiệp, và sau khi mục sư nhờ thì bên Bộ Công An chấp thuận visa cho mục sư về giảng tại VN trong dịp Hội đồng năm đó. Việc này cả tôi và bên Ban Thường Trực TLH đều không hiểu tại sao mục sư can thiệp được, vì chúng tôi đã định ninh là mục sư sẽ không về được, vì đến giờ cuối bên TLH vẫn không nhận được sự cho phép từ Cục Quản Lý XNC của bên VN. Như vậy thì ai là người của Cộng sản? mục sư hay BTS/TLH và tôi?

Mục sư cũng còn nhớ rõ là khi phái đoàn của Tổng hội về tới phi trường Việt Nam thì tôi là người ngồi tại nhà ở California điều động xe hơi của TLH và xe hơi của vợ chồng tôi do mẹ vợ chúng tôi mua cho chúng tôi để tiếp đón phái đoàn của mục sư khi về đến Việt Nam. Điều này các mục sư trong Ban Thường Trực TLH đều biết, ngay cả tài xế xe riêng của hai vợ chồng chúng tôi cũng là tín đồ trong Hội thánh Chi Hội Sài Gòn do mục sư Phan Quang Thiệu quản nhiệm. Việc chọn tài xế xe phải là tín đồ là ý kiến của mẹ vợ tôi, vì bà phòng xa việc tôi đi đây đó ở Việt Nam mà không có người chứng giám thì rất dễ bị người khác chụp mũ hay tố cáo những việc mà không người nào chứng giám cho, đặc biệt là chức vụ của vợ chồng tôi trong tương lai. Việc này tôi không nghĩ đến nhưng bây giờ thì tôi phải kính phục mẹ vợ tôi là người lo xa và thấy trước những nguy hiểm, khi bà nói, “thời buổi này nếu con không cẩn thận thì chẳng những người ngoài họ ghét, mà ngay cả người trong cũng sẵn sàng giết mình được nếu có lợi cho họ.” Tôi không ngờ đến hôm nay chính mục sư là người hay khoe với mọi người tôi là cánh tay trái của ông, và không việc gì tôi không làm vì công việc Chúa chung, và nhất là việc tôi hỗ trợ công việc chung của Giáo hạt bao nhiêu năm nay, đặc biệt là công việc phát triển TKTHV và việc đưa các đầy tớ Chúa sang Mỹ để học Lời Chúa và hầu việc Chúa. Cuối cùng mục sư nói là “tôi nghe người ta nói là mục sư Nhiệm mỗi lần về Việt Nam là có xe của Công An ra tận phi trường đưa đón”. Mục sư vẫn biết tài xế xe của tôi là tín đồ mà, ngay cả mục sư Nha và mục sư Dale Herenden khi về Việt Nam cũng xác nhận điều đó. Vậy mục sư có bằng chứng nào khác không?

Trở lại vấn đề phái đoàn Tổng hội C&MA về Việt Nam, việc mục sư được về với phái đoàn của Tổng hội theo lời mời của Văn phòng Tổng Liên Hội là vì TLH

muốn nối kết lại giao hữu giữa HTTL Việt Nam tại Việt Nam và với Tổng hội C&MA, nhân cơ hội đó mời luôn bên Giáo hạt Việt Nam tại Hoa Kỳ để HTTL VN sau này dễ dàng trong việc mời các mục sư ở nước ngoài về VN để giảng dạy cũng như để đào tạo các mục sư trong nước theo các chương trình về thần học. Do đó, TLH mới lên kế hoạch như thế này với mục đích là sẽ mời các vị Mục sư trong Tổng hội C&MA nhân cơ hội đến thăm HTTL tại VN, và cũng thăm luôn các Cơ quan Tôn giáo của Chính phủ Việt Nam nhằm tạo điều kiện cho Chánh quyền thấy sự gắn bó của Hội Truyền Giáo Phúc Âm Liên Hiệp theo lịch sử trong nước và ngoài nước, và sau đó TLH cũng sẽ tổ chức buổi thăm viếng của phái đoàn VN gồm có các vị đại diện của Ban Tôn giáo Chính phủ và các mục sư TLH VN đến thăm Tổng hội C&MA tại Colorado Spring kế tiếp. Mục đích của TLH là cho các vị trong Ban Tôn giáo Chính phủ tại VN biết rõ mục đích của TLH tại VN là kết hợp mời các mục sư của Tổng hội gồm có các chủng viện của C&MA, và trong đó có luôn TKTHV sẽ về VN một cách dễ dàng để có thể đào tạo và giảng dạy tại Việt Nam sau này. Đây là kế hoạch của Ban Thường Trực TLH với chương trình lâu dài cho HTTLVN chứ đây đâu phải là kế hoạch của chúng tôi, vì chúng tôi đâu có ngồi họp về những kế hoạch lâu dài của TLH. Chúng tôi làm gì có tư cách đề đạt ra đường hướng gì cho TLH lúc bấy giờ.

Mục đích của chúng tôi là cố gắng đem TKTHV của Giáo hạt gán gửi với HTTL Việt Nam để các mục sư trong Ban Thường Trực TLH vui lòng tiếp nhận TKTHV của Giáo hạt, và các mục sư giáo sư của Viện có thể trở về Việt Nam lo công việc đào tạo, thay vì gửi người đi khắp nơi mà không có kinh phí. Việc này đâu phải chúng tôi tự nghĩ ra, mà do sự đồng ý chấp thuận của mục sư từ trong các buổi họp tại TKTHV, và trong đó có mục sư, mục sư Nha, và tôi vì lúc đó chúng tôi là Ban Điều Hành của TKTHV. Giai đoạn này chúng tôi là những người đổ công đổ sức để thực hiện được việc kết hợp giữa TKTHV với HTTLVN trực thuộc TLH, mà mục sư lại gán cho chúng tôi tội danh là người tổ chức cho phái đoàn Cộng sản qua Mỹ. Mục sư bỏ tên chúng tôi ra khỏi danh sách những người đã từng góp công xây dựng trường TKTHV trong những ngày đầu tiên. Thật ra chúng tôi làm sao để có thể biết được ai mà tổ chức mời họ sang Mỹ. Lúc bấy giờ chính mục sư là người về VN với phái đoàn của Tổng hội và được bên Chính quyền Việt nam trải thảm đỏ cho Mục sư và phái đoàn do mục sư dẫn về. Ngoài ra, chương trình về Việt Nam của mục sư cũng đã được đưa lên trên Báo Thanh Niên, và chính mục sư tham dự các buổi gặp gỡ với Chính quyền các cấp từ thành phố HCM ra đến Trung Ương ngoài Hà Nội, và cũng chính mục sư theo thông dịch cho mục sư Hội trưởng Tổng hội để ngỏ lời mời chính thức đối với Chính phủ Việt Nam sẽ sang Mỹ thăm Tổng hội và Giáo hạt. Mục sư là người đã gặp ông Nguyễn Thanh Xuân, Trưởng Ban Tôn Giáo tại Hà Nội để nói

chuyện về việc mục sư sau này về VN. Bây giờ mục sư lại đổ hết việc này lên chúng tôi là người đưa Cộng sản qua Mỹ!

Song song với sự việc trên, Tổng hội C&MA chính là người viết thư mời gọi về cho TLH để nhờ TLH chuyển thư mời cho Cơ quan Chính quyền bên đại diện tôn giáo chính phủ để đáp lễ theo lời hứa của mục sư Nanfelt trước đây, rõ ràng đó là kế hoạch quan trọng và lớn lao của HTTLVN do Ban Thường Trực TLH chủ trì nhằm đem lại lợi ích chung cho Hội thánh Chúa tại VN, giống như mục sư về VN và đã đi thăm cơ quan chính phủ các cấp của chính quyền, vì mục sư cũng hiểu rõ ràng nếu mục sư làm như vậy thì sau này Mục sư sẽ được dễ dàng trong việc lui tới Việt Nam để giảng dạy. Tuy nhiên, trong chương trình của phái đoàn VN cùng với Ban Trị Sự TLH sang thăm Tổng hội, đáng lẽ mục sư phải là người đứng ra chủ trì khi hai bên gặp nhau tại trụ sở của Tổng hội ở Colorado Spring với lý do là bên Chính quyền Việt Nam đã gặp và biết mục sư tại Việt Nam. Nhưng không may, khi mục sư và phái đoàn của mục sư Nanfelt từ Việt Nam trở về Mỹ đã bị cộng đồng Việt Nam tại Bolsa chống đối và gửi văn thơ yêu cầu mục sư phải giải thích thỏa đáng việc mục sư hợp tác với Chính quyền Cộng sản. Chính vì nguyên do này mà Tổng hội C&MA không muốn mục sư tiếp tục bị ảnh hưởng và bị hiểu lầm từ phía cộng đồng Việt Nam, nên Dr. Redman đề nghị Dr. McKinney, Viện Trưởng Simpson Univeristy và Văn Phòng Hội trưởng C&MA Benedict gửi thư cho Mục sư đề nghị mục sư Trần Trọng Nha có mặt khi phái đoàn của Ban Trị Sự TLH đến thăm Tổng hội C&MA tại Colorado Springs vào tháng 1/2007. Chính vì các bức thư của Tổng hội và Simpson Univeristy mời mục sư Nha mà mục sư lại lợi dụng các bức thư đó để gán cho mục sư Nha tội “đi đêm” với Tổng Liên Hội và Tổng hội C&MA để “cướp công đầu” của Giáo hạt, làm việc cho chế độ Cộng sản, và cho là người của Cộng sản cài vào để phá Giáo hạt. Mục sư phải biết là mục sư đã cố tình đặt ra những danh từ như vậy để triệt anh em chúng tôi và cho người khác tin rằng mục sư là người anh hùng bảo vệ giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ, và làm cho những người xung quanh nghĩ xấu về chức vụ của chúng tôi.

Còn việc mục sư Nha và tôi có mặt để tiếp các mục sư của Ban Thường Trực TLH sang thăm Tổng hội lúc đó là vì anh em chúng tôi đã nhận được thông báo từ văn phòng TLH tại Việt Nam là trong chuyến đi lần đó không có người của phái đoàn Tôn Giáo của chính phủ. Tôi chính là người điện thoại xác nhận với bà thư ký của Văn phòng Tổng hội, và bà báo cho biết là Văn phòng của Tổng hội C&MA có nhận một e-mail trực tiếp từ văn phòng Ban Tôn giáo của Chính phủ Việt nam gửi cho ông Hội trưởng Benedict theo thư mời của ông là họ không có chương trình đi thăm Tổng hội theo lời mời của Ms. Hội trưởng Benedict, và việc Ban Trị Sự TLH đi

thăm là việc riêng của TLH. Khi họ có dịp đi thăm Tổng hội thì họ sẽ thông báo trực tiếp cho Tổng hội C&MA sau. Đó chính là thông báo từ bà thư ký của văn phòng mục sư Benedict tại Colorado Springs. Sau khi biết rõ vấn đề trên, chúng tôi mới quyết định mua vé máy bay đi chung với hai vị mục sư trong Ban Thường Trực TLH lúc bấy giờ là mục sư Thái Phước Trường và mục sư Phan Quang Thiệu. Chính mục sư GHT cũng đã cho phép mục sư Nha đi với phái đoàn khi ông nói với mục sư Nha là “nếu chỉ có phái đoàn Tổng Liên Hội thì ông đi được.” Hơn nữa, chúng tôi cũng không hề im lặng trong việc tự ý dẫn hai vị trong Ban Trị Sự TLH đi, chính tôi đã chở mục sư Thái Phước Trường đến văn phòng Giáo hạt để thăm trước khi đi lên Tổng hội. Ngay cả việc các mục sư trong Ban Thường Trực trước đó khi thăm Giáo hạt nhân dịp Hội đồng của Giáo hạt tại Azusa University, các vị muốn chúng tôi chở đi thăm trường Simpson vì các vị này chưa hề biết trường Simpson như thế nào trong suốt mấy chục năm qua, đồng thời đi dọc theo bờ biển California du lịch trước khi vào hội đồng. Ngoài ra, phái đoàn còn ghé thăm Fuller Seminary và Biola University nữa để xem thử nơi nào TLH có thể hợp tác để đào tạo giáo sư cho Việt Nam. Dù vậy, chúng tôi cũng không muốn tự ý làm gì thì làm, mà chính tôi cũng là người yêu cầu các mục sư trước khi đi cần phải ghé thăm mục sư GHT, ý tôi là thông báo cho mục sư biết anh em chúng tôi làm gì nhưng cuối cùng mục sư vẫn gán cho tội danh là “đi đêm” với TLHVN. Trong lần đến thăm văn phòng của Giáo hạt vào tháng 2/2006, chính mục sư nói với Dr. Redman, Dean của Simpson University là mục sư cử mục sư Nha để hợp tác với Simpson University lo cho HTTL Việt Nam vì ông không muốn lo. Sau này ông lại nói mục sư Nha qua mặt ông là sao? Rõ ràng là mục sư nói hai lời hay mục sư quên???

II. CHỨC VỤ TÔI TẠI RALEIGH

Bây giờ đến việc cá nhân và gia đình tôi tại Mỹ, khi những sự việc do mục sư gây ra và phát tán văn thư tố cáo ghép tội chúng tôi khắp nơi trên thế giới, tôi tưởng như thế là xong rồi và tôi im lặng ra đi, nhưng sự việc vẫn chưa hết sau khi tôi và gia đình rời California, mục sư lại tiếp tục gán cho tôi thêm tội danh là do Cộng sản Việt Nam gửi tôi đi qua Tiểu Bang North Carolina để giám sát công đồng người sắc tộc. Câu này chính mục sư nói với tôi khi mục sư đến Raleigh nhân dịp Giáng Sinh năm 2008. Mục sư hỏi tôi là: “tôi nghe người ta nói cộng sản gửi ông qua....” Rõ ràng người Việt Nam chúng ta khi muốn hại nhau rồi thì không bao giờ dám khẳng định là mình nói, mà luôn luôn nói là: “Tôi nghe người ta nói...” Vậy, mục sư có bằng chứng nào không? Rõ ràng mục sư đã hạ được mục sư Nha rồi, và mục sư quyết tâm truy đuổi người còn lại cuối cùng để mục sư có thể yên ổn cho những kế hoạch kế tiếp

của mục sư. Ông là một mục sư và là một giáo hạt trưởng vậy ông sẽ giảng như thế nào khi lời Chúa dạy là “Chớ nghi ngờ sự dữ”. Thưa mục sư, mỗi lần tôi đi Wal-Mart mua đồ lúc bấy giờ tôi mới an tâm là mình đã đến nước Mỹ rồi chứ không còn ở Việt Nam nữa. Mục sư cứ tưởng sẽ dễ dàng muốn làm gì thì làm trên đất tự do này sao? Tin đồn dãi về anh em chúng tôi cứ lòng vòng trong hàng ngũ mục sư truyền đạo trong Giáo hạt, mặc dù là tin trực tiếp hay gián tiếp, thì mục sư Giáo hạt trưởng phải là người có trách nhiệm nặng nề nhất. Chúng tôi không gán cho mục sư Giáo hạt trưởng là người tuyên truyền trực tiếp những tin đồn trên, nhưng những gì chúng tôi nghe các mục sư trong Giáo hạt truyền miệng nhau, có nghĩa là các nhân viên trong Văn phòng Ban Chấp Hành Giáo hạt và mục sư Giáo hạt trưởng phải là những người chịu trách nhiệm cao nhất. Lý do tôi dám khẳng định và qui trách nhiệm cho mục sư và cho Ban Chấp Hành Giáo hạt là vì chính mục sư cũng đã gọi điện thoại cho tôi sau khi mục sư đến thăm Hội thánh Raleigh nhân Lễ Giáng Sinh vừa qua và yêu cầu tôi là phải gọi điện thoại cho những mục sư bên khu vực miền Đông này để nói cho họ biết là, “Mục sư Nha là người lừa đảo, gian dối, âm mưu, và làm việc qua mặt chuyện này chuyện nọ...” Mục sư có thể kiểm chứng xem tôi có làm theo lời của mục sư yêu cầu không? Mục sư rõ ràng muốn trao đổi với tôi việc ban phát chức vụ để tôi sau đó giúp mục sư tiếp tục tiêu diệt mục sư Nha. Chưa hết, trước mặt tôi mục sư còn nói bóng gió để cho tôi tự hiểu là ý mục sư so sánh tôi với mục sư Phiên. Chính ông nhiều lần trên điện thoại và khi gặp mặt nói chuyện, ông đều thẳng thắn chê bai mục sư Phiên đủ điều, và khen tôi đủ mặt với hy vọng tôi sẵn sàng làm theo những điều ông muốn tôi làm, và để tôi nuôi hy vọng chờ ông ban cho chức vụ mới. Tôi cũng còn nhớ rất rõ khi còn làm việc ở TKTHV, mỗi lần khai giảng khóa học, nếu tôi không tham dự thì ông cũng gọi điện thoại nói tôi cố gắng đi vì sau này tôi sẽ làm viện trưởng thế ông. Tôi không hiểu bao nhiêu người trong TKTHV và những người khác cũng đang nuôi hy vọng theo lời hứa của mục sư???

Còn việc vợ chồng tôi rời Cali đến North Carolina là có nhiều lý do gián tiếp và trong đó em trai tôi được Hội thánh Mỹ tại Tiểu Bang North Carolina mời lo chương trình xã hội giúp đỡ những người tị nạn từ Việt Nam, và em trai muốn chúng tôi dời sang Tiểu bang này với lý do là muốn phụ giúp chúng tôi trong việc nuôi dạy con cái vì con cái chúng tôi học hành kém và chúng tôi lại không có thì giờ lo hết cho 4 đứa nhỏ. Vả lại chúng tôi cũng không biết Tiểu bang nào khác ngoài Tiểu bang có em trai chúng tôi đang định cư là Tiểu bang North Carolina. Chúng tôi cũng dự định yên ổn một thời gian để chuyên tâm việc học lời Chúa, nên chúng tôi mới dời đi sau khi chúng tôi nhận thấy việc dự định trở về Việt Nam của chúng tôi trong thời điểm năm 2003-2006 để mở trường cao đẳng theo sự ủng hộ của Chung viện Biola là chưa đúng thời điểm mặc dù tôi đã lui tới về Việt Nam trong thời gian đó rất nhiều

và lưu chuyển nhiều giáo sư, giáo viên từ các chủng viện Hoa Kỳ về Việt Nam để hỗ trợ sinh ngữ cho các sinh viên thần học của HTTL Việt Nam, bên cạnh hợp đồng giảng dạy của các giáo sư Mỹ cho các trường đại học và cao đẳng tại Việt Nam. Sau 3 năm làm việc lui tới Việt Nam nhiều lần, tôi vẫn bị phía chính quyền Việt Nam gây khó khăn và làm khó dễ đến hàng ngũ giáo viên nước ngoài. Nhận thấy ý muốn Chúa chưa cho chúng tôi làm việc ở Việt Nam lúc này, chúng tôi mới quyết định đến Tiểu bang North Carolina để sinh sống theo lời đề nghị của em trai chúng tôi. Sau khi đến Tiểu bang North Carolina được một năm, tôi không hề tham gia nhóm họp với HTTL Việt Nam ở Tiểu Bang này, mà chỉ đi nhóm tại HT Calvary Báp-tít của Mỹ suốt một năm. Sau đó Ban Chấp Hành Hội thánh tại Raleigh biết tôi đang ở trong Tiểu bang North Carolina, và cũng trùng hợp lúc Mục sư Đào Văn Thương chuẩn bị đi đến HT mới, cho nên Ban Chấp Hành HT này muốn mời tôi nhận HT để lo chăm sóc mặc dù tôi đã bày tỏ ý định của tôi là theo học cho xong chương trình học Lời Chúa của tôi.

Dù HT này muốn mời tôi vào quản nhiệm, tôi vẫn không hề tự ý vào, mà tôi là người đề nghị BCH HT nên gửi thông báo ý định mời tôi cho BCH Giáo hạt biết trước. Ngoài ra, tôi cũng đã đích thân gọi điện thoại hỏi ý kiến Mục sư GHT lúc đó và được Mục sư hướng dẫn bằng văn bản gửi đến BCH HT tại Raleigh cho phép tôi được đến giảng dạy tại HT. Sau nhiều lần lui tới để giảng dạy tại Hội thánh với số tín hữu ít ỏi gồm 8 gia đình trẻ và các em thiếu nhi tổng cộng 25-30 người, và suốt 2 năm lo công việc Chúa, từ việc giảng dạy đến việc chăm sóc từng người một, cho đến việc giải quyết những xung đột trong gia đình tín hữu, vợ chồng tôi nhận biết được sự kêu gọi của Chúa rất rõ ràng trong đời sống của chúng tôi và chức vụ Chúa ban phước mỗi ngày, tôi tin rằng chức vụ là do ĐCT ban cho, và sứ mệnh là do ĐCT kêu gọi, và trách nhiệm của tôi là người gieo giống. Vì vậy, tôi hoàn toàn không đồng ý cách các mục sư trong BCH Giáo hạt gán cho tôi tội danh là giựt HT của Giáo hạt. Tôi nhắc lại, khi tôi bước vào HT là có văn thư chấp thuận của Mục sư GHT Nguyễn Anh Tài, nhưng sau đó Giáo hạt cũng không hề tạo điều kiện mặc dù BCH HT Raleigh đã nhiều lần gửi văn thư đến đề nghị Giáo hạt bổ nhiệm chính thức nhưng vẫn không nhận được câu trả lời chính thức. Đây là Hội thánh Chúa, và các mục sư là những nhà lãnh đạo thuộc linh, chứ các mục sư trên Giáo hạt đâu phải là quan quyền đâu mà mục sư coi tôi như là người thêm chức vụ của mục sư ban cho. Ngoài ra, gần đây một mục sư trong Giáo hạt đồn ra là tôi thiếu thành thật, hay lừa gạt Giáo hạt vì tôi đã viết thư dài nhiều trang trước đó gửi cho Giáo Hạt để ăn năn hối lỗi gì đó để xin được trở lại Giáo hạt. Thừa mục sư: Những lá thư tôi gửi Giáo hạt trước đó là theo lời yêu cầu của mục sư Giáo hạt Trưởng để giải thích việc tại sao tôi về Việt Nam và tại sao tôi dời gia đình chúng tôi qua Tiểu Bang North Carolina, và

giải thích những nghi ngờ của mục sư Giáo hạt trưởng nói tôi là người Cộng sản gửi qua Mỹ. Văn thư đó không phải là văn thư cầu xin hay ăn năn để được vào Giáo hạt. Thêm vào đó tôi cũng đã gửi một văn thư cam kết với tinh thần hợp tác hầu việc Chúa trong Giáo hạt và tuân theo nội qui cũng như điều lệ của Giáo hạt, nhằm bày tỏ sự thuận phục vì là Hội Thánh Chúa chung. Sở dĩ tôi bằng lòng viết lời cam kết đó là vì tôi muốn bày tỏ thiện chí với Giáo hạt lần cuối cùng để BCH Hội Thánh chúng tôi cũng thấy được một người lãnh đạo thuộc linh của họ cũng là người giảng đúng và làm đúng theo lời Chúa dạy. Tuy nhiên, sau khi tôi tham dự hội đồng mục sư truyền đạo khu vực tháng 2 vừa qua trở về thì BCH hội thánh chúng tôi cũng đã gửi văn thư cuối cùng yêu cầu BCH Giáo hạt cho biết rõ việc bổ nhiệm hay không bổ nhiệm tôi chính thức để BCH hội thánh Raleigh có thể quyết định chính thức về tương lai của hội thánh địa phương. Vì thế, ngày hôm nay hội thánh chúng tôi đã có đủ cơ sở để tự quyết định cho việc phát triển của hội thánh địa phương tại Raleigh. Vì vậy, việc mục sư nào đó trong Giáo hạt nói là tôi viết thư ăn năn hay cầu xin Giáo hạt gì đó là tầm phào. Không biết vị mục sư này có đọc nội dung văn thư tôi gửi cho Giáo hạt chưa hay mục sư chỉ nghe mục sư Giáo hạt trưởng của mục sư học lại. Phần dưới đây tôi có copy lại nguyên văn những gì tôi đã viết trước đó khi tôi gửi cho Giáo hạt.

Trở lại việc BCH hội thánh tại Raleigh quyết định gửi một văn thư cuối cùng vào cuối tháng 06 năm 2009 trước hội đồng tháng 7 vừa qua yêu cầu BCH Giáo Hạt trả lời dứt khoát việc nhận hay không nhận tôi trong giáo hạt vì suốt hai năm ròng rã BCH hội thánh chúng tôi gửi văn thư yêu cầu Giáo Hạt bổ nhiệm nhưng không hề nhận được một câu trả lời, thì mục sư GHT bắt đầu trả lời cho BCH hội thánh chúng tôi sau đó vài ngày với lý do Giáo Hạt không bổ nhiệm là vì cách phát biểu của tôi tại hội đồng khu vực Miền Đông vừa qua “không phù hợp với phong cách của một mục sư” và làm cho người nghe hoang mang tại hội đồng MSTĐ ở Philadelphia. Không lẽ trong suốt hai năm qua từ năm 2007-2009 Giáo Hạt không thuận bổ nhiệm là vì tháng hai vừa qua (2/2009) tại hội đồng MSTĐ khu vực Miền Đông, tôi đã phát biểu không vừa ý của các mục sư Giáo Hạt? Vậy tôi xin nhắc lại những gì tôi phát biểu một lần nữa trên hội đồng vừa rồi để mục sư không phải hoang mang nữa. Khi tôi đứng trước hội đồng phát biểu không phải tự tôi muốn phát biểu mà do chính mục sư GHT cho phép mỗi nhóm điều có ý kiến. Tôi được cử lên để truyền đạt ý kiến chung về việc Giáo hạt chúng ta có nên đứng độc lập hay vẫn đứng dưới Tổng hội, và tôi là người trình bày ý kiến chúng ta nên đứng độc lập vì dù cho con cái chúng ta có ở Mỹ và sanh ở Mỹ thì nó cũng là người Việt Nam chứ không thể nào là người Mỹ được. Rõ ràng thâm ý của Mục sư GHT Nguyễn anh Tài, Mục sư Lê Vĩnh Thạch là muốn thăm dò lòng dân để biết chiều hướng và suy nghĩ của chúng tôi về

tương lai của hội thánh, và đương nhiên các vị sẽ không bao giờ muốn đứng độc lập. Có phải ý kiến của tôi làm cho các vị mục sư trong Giáo hạt hoang mang hay chỉ làm vài vị mục sư trong BCH hoang mang? Sau đó tôi xin phép BCH Giáo hạt cho tôi có ý kiến cá nhân vì sáng hôm sau tôi phải ra về sớm. Ý kiến của tôi là khi mục sư Thạch nói chuyện với chúng tôi, mục sư Thạch nói, “Chúng ta là những tướng lãnh thuộc linh...” Vì vậy, chúng ta phải có những mẫu mực của một tướng lãnh... Tôi đã nhắc lại câu nói của mục sư Thạch là tôi cũng biết tôi là một tướng lãnh nhưng là một tướng còn trẻ dù có bắp thịt nhưng thiếu kinh nghiệm, vì vậy chúng tôi cần kinh nghiệm qua sự chia sẻ của các đầy tớ Chúa trong hội đồng, và ý kiến của tôi là nếu chương trình này BCHGH mở rộng ra để các mục sư trong Giáo Hạt được bàn thảo và chia sẻ vào trong chương trình thì rất quý, vì những người trẻ như chúng tôi sẽ nghe và học được nhiều kinh nghiệm hơn từ những đầy tớ Chúa khác là những người như là cha là mẹ của tôi trong chức vụ. Tôi chỉ nói như vậy và tôi tin rằng các mục sư ở khu vực miền Đông vẫn còn nhớ những gì tôi nói.

Sau đó trong giờ ăn cơm tôi có nói chuyện riêng với mục sư Phiên khi ông ngồi chung bàn ăn, và ông nói ông muốn nghe ý kiến của tôi về những gì đã học qua trong mấy ngày, tôi đóng góp ý kiến thẳng thắn với mục sư Phiên là chương trình do mục sư Phiên đứng lên chia sẻ rõ ràng chưa đạt, vì những thông tin ông đọc lên cho chúng tôi nghe, có thể gửi trước cho chúng tôi ở phòng để đọc, và những thì giờ gặp chung với nhau là để nghe ý kiến của nhiều mục sư trong Giáo Hạt sẽ hiệu quả hơn là ngồi nghe một cách quá thụ động. Ngay cả bài thuyết trình của mục sư Hồ Thế Nhân cũng vậy, vì khi mục sư Nhân đứng lên hướng dẫn thì mục sư nói là chương trình này tôi đi học hai ngày, và bây giờ chỉ dạy có 45' thì khó quá. Vì vậy mục sư chỉ truyền đạt bằng cách đọc từ đầu đến cuối, và cho vài ví dụ rồi chấm hết. Như vậy các mục sư trong Giáo Hạt nghĩ chúng tôi trở về hội thánh địa phương sẽ làm cho hội thánh địa phương được lớn mạnh đúng như lý thuyết như vậy sao? Trước khi tôi chia sẻ sự thật bằng mắt thấy tai nghe, tôi đã nói với mục sư Phiên là chúng ta còn trẻ và nhất là đã được đào tạo ra từ các chủng viện Mỹ. Vì vậy, tôi muốn đóng góp ý kiến thẳng thắn để gây dựng, và nhất là cho mục sư Phiên là người trẻ nhìn thấy những thiếu sót để bổ sung. Một là tôi theo nịnh bợ các ông, hai là tôi thẳng thắn đóng góp ý kiến để cùng nhau gây dựng hội thánh sống mạnh. Các mục sư chọn con đường nào? Lời Chúa dạy, “có nói có, không nói không”, tại sao các vị không muốn nghe sự thật và coi chúng tôi là con cháu trong nhà, là những đồng lao mà gán cho tôi tội phát biểu làm người khác hoang mang. Vả lại việc tôi chia sẻ thật lòng và thẳng thắn là vì tôi chia sẻ với những người trẻ như mục sư Phiên là người lớn hơn tôi vài tuổi và tôi coi như người anh, còn tôi phê bình mục sư Hồ Thế Nhân là vì tuổi đời của mục sư trẻ này còn nhỏ tuổi hơn tôi, và kinh nghiệm hầu việc

Chúa còn kém hơn tôi, ngay cả nguyên tắc tổ chức của giáo hội còn chưa nắm vững. Nếu tôi thấy sai mà không nói thì rõ ràng tôi cũng là đồng phạm với kẻ phá hoại. Ý tôi đề cập mục sư Nhân không phải là để khinh thường tôi tớ Chúa, vì thời gian sẽ có thêm nhiều kinh nghiệm trong chức vụ mà thôi, nhưng tôi phải nói thẳng vì gần đây mục sư Hồ Thế Nhân lại vấp thêm một việc nữa trong việc hợp tác với Mục sư GHT tham gia vào một việc không có phép tắc. Mục sư GHT và mục sư Hồ Thế Nhân không hành xử công việc Chúa dựa trên căn bản của lời Chúa như là một người lãnh đạo thuộc linh cần có những phẩm tính của một Giáo Hạt Trưởng. Cụ thể là: Cố ý chấp thuận việc hôn phối gần đây của Anh Lê Khắc Dũng và cô Trúc Mai trong khi mục sư GHT đã biết rõ Anh Dũng này đã đính hôn và là chồng hứa của cô Lê Trâm Uyên do gia đình Mục sư Lê Khắc Hóa tại Việt Nam xác định trong văn thư đề ngày 26 tháng 08 năm 2009. Vậy mà Mục sư vẫn viết lại thư hồi âm gửi cho Mục sư Lê Khắc Hóa đề ngày 17 tháng 06 năm 2009 nói việc hứa hôn là việc có tính cách riêng tư... rồi Mục sư lại nói là ở xứ Mỹ này lứa tuổi trên 18 tuổi là có quyền quyết định tương lai của họ (Mục sư ơi! Chính vì ở xứ sở tự dung tự tại như thế này nên con người mới cần có những nhà lãnh đạo thuộc linh để hướng dẫn và dạy Lời Chúa cho họ không bị sa ngã vào con đường riêng tư của họ)...rồi mục sư lại nói là Giáo hạt tôn trọng quyền quyết định của vị mục sư quản nhiệm của hai người trẻ này, trong khi đó ông đã biết rõ là mục sư quản nhiệm của họ đã từ chối không làm phép giao cho hai người này. Mục sư vẫn cố tình đứng ra làm chủ lễ cho họ. Mục sư phải biết rằng lễ hứa hôn là lễ công khai chính thức tuyên bố với Chúa, với hội thánh, và với gia đình hai bên, chứ làm sau gọi là riêng tư được. Không lẽ Ma-ri với Giô-Sép ngày xưa trong Kinh Thánh chép hai người đã hứa hôn cũng chỉ là riêng tư nên chưa gọi là hợp pháp. Nếu thật sự là riêng tư không có gì là chính thức thì việc những giáo phái khác cho là Ma-ri và Giô-sép đã ăn ở với nhau trước rồi mới sanh ra Chúa Giê-su là đúng sau. Ông còn dẫn thêm mục sư Hồ Thế Nhân với tư cách là người cố vấn hôn nhân cho hai thanh niên này và còn giảng trong buổi lễ hôn phối trong khi bên nhà trai vẫn còn cha còn mẹ, còn anh em trong nhà, và là những đầy tớ Chúa đang hầu việc Chúa tại Việt Nam và tại Mỹ. Tôi nghĩ nếu như mục sư Nhân là mục sư học lời Chúa và hầu việc Chúa từ bên Việt Nam trước đây, thì sẽ vững vàng hơn về lễ đạo, thứ nhì là phép tắc, thứ ba là kỷ cương của tổ chức giáo hội hội thánh Tin Lành Việt Nam. Ông đừng nghĩ rằng tại vì chúng ta lớn lên ở Mỹ, ăn đồ ăn Mỹ, ở nhà Mỹ, học trường Mỹ nên phải giải quyết công việc hành chánh giáo quyền theo kiểu tự do ở Mỹ. Rất tiếc là ông chưa có kinh nghiệm trong việc hành chánh giáo hạt, đặc biệt là căn bản của lời Chúa dạy đối với một người lãnh đạo thuộc linh nên rất dễ để cho người khác lèo lái mình mà tới giờ ông vẫn còn chưa biết mình làm sai hay đúng.

Trở lại việc hội đồng các mục sư ở Miền Đông, mục sư GHT thử tra lại với mục sư Phiên xem khi tôi nói chuyện tâm tình thẳng thắn với mục sư Phiên lúc ở phòng ăn thì tôi có hề nói xấu mục sư GHT hay mục sư Hồ Hiếu Hạ, hay mục sư Lê Vĩnh Thạch là những người đáng là cha là chú của tôi trong Giáo Hạt không? Tôi chưa bao giờ nói sau lưng ai bất kỳ điều gì cả. Đối với mục sư thì mục sư cần “phong cách” nghĩa là chỉ biết yên lặng làm ngơ trước mọi việc của giáo hạt và của mục sư sao? Chính mục sư đã nói chuyện điện thoại với tôi sau hội đồng khu vực và mục sư nói là chỉ cần tôi yên lặng đừng phát biểu gì hết thì xong rồi đâu có gì xảy ra. Thừa mục sư phong cách chỉ là bề ngoài, không ai sống vì phong cách đâu, vì phong cách là tạm thời, chỉ có đẳng cấp mới còn lại đời đời. Rõ ràng tôi không ngạc nhiên khi mục sư chỉ chú trọng về phong cách, và chính vì sự lệch lạc này mà nhiều mục sư trẻ ngày nay không chú trọng về việc học lời Chúa mà chỉ bôn ba chạy theo mục sư cũng vì họ muốn được có chức danh là “mục sư” để có phong cách, còn đẳng cấp hay là sự kêu gọi thì lại không hề thấy.

Trong suốt 2 năm qua, tôi đã tạo cho mục sư GHT và BCH Giáo hạt có một cơ hội qua thăm viếng như dịp truyền giảng Giáng Sinh vừa qua trong năm 2008 tại hội thánh chúng tôi ở North Carolina. Sau đó mục sư Giáo hạt trưởng yêu cầu tôi viết giấy cam kết tuân phục nội qui điều lệ Giáo hạt, và còn bắt tôi làm tường trình trong quan hệ và làm việc với mục sư Nha tại đại học Simpson trước đây, cho đến việc mục sư còn nghi ngờ là chúng tôi đang làm việc chung gì đó trong website của mục sư Nha. Tôi đã viết là từ ngày rời California, đặc biệt là sau vụ việc mục sư Giáo hạt trưởng phát tán lá thư 4 trang, thì tôi hoàn toàn không có làm việc với mục sư Nha trong một công việc nào liên quan đến giáo dục tại Việt Nam, liên quan đến trường Simpson, hay bất kỳ công việc gì khác từ khi tôi nhận Hội thánh tại Raleigh. Tôi nhắc lại với mục sư là tôi đã vì Hội thánh Chúa tại Raleigh mà bước đi bằng sự yêu thương, thuận phục để có thể dẫn dắt Hội thánh Chúa giao. Vì Hội thánh địa phương họ sẽ không nhìn mục sư mà họ nhìn tôi như là người lãnh đạo thuộc linh đối với họ. Rất tiếc là mục sư Giáo hạt trưởng lại một lần nữa muốn dùng tôi để bôi nhọ chức vụ của những đầy tớ Chúa khác, là những người anh em chúng tôi đã từng sát cánh hầu việc Chúa chung, nên tôi đã quyết định trình lại hết toàn bộ những điều không tốt này cho BCH Hội thánh chúng tôi để họ cũng thấy được lý do chính yếu trong vụ việc xung đột giữa chúng tôi và mục sư Giáo hạt trưởng. Ngoài ra tôi còn nghe các mục sư trong Giáo hạt nói là mục sư Giáo hạt trưởng nói cho họ biết lý do mục sư Giáo hạt trưởng cho tôi vào Giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ là vì mẹ vợ tôi vào Văn phòng Giáo hạt năn nỉ Mục sư cho tôi vào Giáo hạt rồi bà sẽ gửi tiền qua giúp ủng hộ Giáo hạt. Thừa Mục sư, ông đã nói quá lời và thiếu thận trọng, không bằng chứng. Tôi đã học lời Chúa tổng cộng là 15 năm trong các Chủng viện Hoa Kỳ theo sự kêu

gọi của Chúa, tại sao tôi phải bỏ tiền ra để đi mua chức vụ của Giáo hạt.

Vì những tệ nạn này, trong buổi họp của BCH Hội thánh gần đây, chúng tôi cũng đã đi đến biểu quyết là BCH của Hội thánh là do Hội thánh bầu ra để lo công việc tại Hội thánh địa phương, và từ nay trở đi sẽ không can hệ đến tổ chức hành chánh của BCH Giáo hạt. Lý do là BCH Giáo hạt do mục sư truyền đạo bầu ra, và nếu mục sư truyền đạo có vấn đề xung đột trong hàng ngũ mục sư truyền đạo thì tự giải quyết trong phạm vi của mục sư truyền đạo. BCH Hội thánh địa phương không thể nào giúp giải quyết những xung đột của hàng ngũ mục sư truyền đạo. Việc hội thánh địa phương có gia nhập hay không gia nhập vào một tổ chức nào đó trong tương lai là tùy thuộc vào ân tứ và khả năng của tổ chức đó. BCH hội thánh và tôi phải đi đến quyết định đó để cho BCH Giáo hạt biết quý trọng hội thánh của ĐCT, và đừng hiểu lầm là BCH Giáo hạt có quyền hạn trên hội thánh Chúa. Mục sư trong các hội thánh địa phương phải là tiếng nói của BCH Giáo hạt, và qua vị mục sư đó hội thánh địa phương cũng sẽ biết đến các mục sư trong BCH như là một tổ chức tôn giáo, và ngoài ra BCH Giáo hạt không nên nghĩ là hội thánh là của Giáo hạt. Hội thánh là hội thánh của Chúa, và nếu gia nhập tổ chức là gia nhập với mục đích bày tỏ sự hiệp một để cùng chung phát triển đem nhiều tội nhân đến với Chúa, chứ không phải hiệp tác lại để Giáo hạt có thêm quyền hành điều khiển hội thánh Chúa theo ý của Giáo hạt.

Sở dĩ chúng tôi và BCH Hội thánh địa phương mệt mỏi và rất lấy làm tiếc là các mục sư trong BCHGH vẫn giải quyết vấn đề hành chính theo cách cộng sản trị là để treo đó, và vẫn tiếp tục rêu rao nhiều lý do như mục sư Lê Vĩnh Thạch trước đó cũng tuyên bố là làm vậy để trừng trị Hội thánh Raleigh cho họ biết! Mục sư dựa vào đâu và lấy tư cách gì để trừng trị Hội thánh của ĐCT? Mục sư khinh thường Hội thánh Chúa quá! Một lần nữa tôi xin khẳng định rằng Hội thánh là Hội thánh của ĐCT, chứ không bao giờ có Hội thánh của Giáo hạt. ĐCT thành lập Hội thánh nơi nào có đôi ba người nhóm họp lại, và khi Hội thánh phát triển thì lúc bấy giờ nhu cầu mới nảy sinh, và từ đó mới thành lập ban ngành hoặc ban mục vụ. Nói cách khác, Ban Chấp Hành Giáo hạt chính là ban mục vụ, là ban do các mục sư các Hội thánh họp lại và bầu ra, ngoài ra Giáo hạt không hề đẻ ra Hội thánh. BCH Giáo hạt đã từng làm cho các Hội thánh lớn và nhỏ bị tách ra, bị chia rẽ, bị phân tán thì có. Vì vậy, tôi khẩn thiết yêu cầu mục sư Giáo hạt trưởng và BCH Giáo hạt nên ngưng lại đúng lúc thay vì tiếp tục dùng nhiều người để tấn công chúng tôi bằng những lời to nhỏ tầm phào không có sự gây dựng, hầu cho chúng tôi có sự bình an và yên ổn trong việc chuyên tâm cầu nguyện và soạn bài giảng cho Hội thánh chúng tôi mỗi ngày.

Trở lại tiếp tục với Hội thánh địa phương tại Raleigh, khi tôi bắt tay vào hầu việc Chúa với HT Raleigh khi còn số ít người sao BCH Giáo hạt không nói là tôi đang có tội danh gì, mà đợi đến HT vững vàng rồi thì Giáo hạt lại nói là tôi có vấn đề với Giáo hạt, và tôi có hồ sơ dày lắm. Ở Việt Nam thì đối với chế độ Cộng sản, tôi có hồ sơ đen thật. Ở Giáo hạt thì mục sư GHT phao vu với các mục sư truyền đạo là chúng tôi cũng có hồ sơ mục sư đang giữ. Mục sư dùng bất chước kiểu trị dân bằng cách tuyên truyền đồn đãi vì đó là chuyện huyền gây nghi ngờ trong hàng ngũ các mục sư truyền đạo. Rõ ràng mục sư giảng khác và làm hoàn toàn khác. Nói đến đây, tôi nhắc lại việc mục sư yêu cầu BCH Hội thánh Long Beach ngày xưa lên gặp mục sư với lý do là BCH Hội thánh địa phương không có quyền hạn gì hết, chỉ có BCH Giáo hạt là có quyền hạn cao nhất đối với các Hội thánh địa phương là hoàn toàn không có căn bản trong cơ cấu hành chánh tổ chức. Rõ ràng mục sư không xem trọng chức vụ của BCH của các Hội thánh ngày nay. Chức vụ của BCH các Hội thánh là do Hội thánh địa phương tin cậy và bầu cử để đại diện cho Hội thánh đối với những công tác về giáo vụ và những công tác xã hội (nếu có) để qua đó làm sáng danh Chúa. Nếu mục sư coi thường họ thì các Hội thánh đâu cần phải cầu nguyện xin Chúa chọn những người này để hợp tác với mục sư quản nhiệm của họ làm chi nữa.

III. GÓP Ý VỀ TỔ CHỨC GIÁO HẠT

Đúng nguyên tắc thì một Hội thánh địa phương khi bầu BCH Hội thánh địa phương của mình để lo công việc Chúa chung tại địa phương, thì BCH đó đương nhiên có thẩm quyền cao nhất trong việc chọn và mời mục sư quản nhiệm. Vì vậy, BCH Hội thánh địa phương có quyền quyết hay phủ quyết bất cứ đề nghị nào ngay cả của BCH Giáo hạt. BCH Giáo hạt chỉ có thẩm quyền cao nhất trong trường hợp đây là Hội thánh mới chưa có quản nhiệm, và chỉ có BCH lâm thời nhưng không có tài chánh, và nếu Hội thánh địa phương này nhờ cậy BCH Giáo hạt đảm nhiệm và cung cấp tài chánh như thuê mượn cơ sở. Tuy nhiên, sau khi Hội thánh địa phương đã trở thành tự trị không còn lệ thuộc vào tiền cấp dưỡng của BCH Giáo hạt và tự bầu ra BCH địa phương để lo cho sự phát triển tại địa phương đó, thì xem như BCH Hội thánh và vị mục sư quản nhiệm tại địa phương đó có trọn quyền hạn quyết định cho Hội thánh họ. Mục sư không cần chứng dẫn điều lệ của Giáo hạt cho chúng tôi nữa vì những điều lệ đó chỉ do mục sư tự làm nhằm phục vụ cho chức vụ riêng của mục sư mà thôi.

Vai trò của các mục sư trong Ban Chấp Hành Giáo hạt, là ban mục vụ phải tìm ra hướng đi và khả tượng cho các Hội thánh địa phương và đồng thời gắn bó với

các Hội thánh địa phương trong việc phát triển Hội thánh qua việc trang bị cho các mục sư mới ra Hội thánh, thay vì dùng quyền hành một cách quá xác thịt. Nếu các vị trong BCH cũng biết ủng hộ, giúp đỡ, động viên, hay nói cách khác là biết sống chết với những anh em mình hay con cháu mình khi họ đang hy sinh và tận lực hầu việc Chúa tại các HT địa phương, thì thừa BCHGH những anh em này hoặc con cháu này cũng sẽ đứng chung và sát cánh với các Mục sư trong BCHGH. Rất tiếc các Mục sư trong BCHGH đã đánh mất hết những cơ hội tốt, và không nhìn thấy được nguyên tắc rất căn bản trong sự hầu việc Chúa chung--nhất là những người lãnh đạo thuộc linh như quý vị. Một khi vua đã mất lòng dân rồi, thì quyết định sáng suốt nhất cho vua là thoái vị nhanh chóng. Hay nói cách khác, chức vụ của người chăn bầy là làm cho những con chiên mắc bệnh được mạnh, và rịt thuốc lại những vết thương của chiên (dựa theo lời Chúa dạy trong Ê-xê-chi-ên 34:4) thay vì lấy sự độc dữ gay gắt mà cai trị chúng nó. Hơn thế nữa, trước mặt Chúa đây là những cái lắt léo trong một thân của Chúa và mỗi chi thể được Chúa ban cho địa vị theo ý Ngài lấy làm tốt, những chi thể nào nghĩ là hèn hạ hơn thì chúng ta nên tôn trọng hơn. Cho nên, việc mục sư để cho những con chiên bỏ chuồng ra đi là sự thất bại của người chăn bầy.

Vấn đề chưa chấm dứt ở đây thừa mục sư, dựa theo tinh thần trong văn bản đề ngày 22 tháng 3 năm 2007 từ Văn phòng của Phó Hội trưởng Tổng hội C&MA yêu cầu các Giáo hạt địa phương nên thấy trước sự chuyển tiếp của một Hội thánh thuộc thế hệ tương lai, và họ yêu cầu các mục sư các Giáo hạt nên đặc biệt tạo cơ hội cũng như trang bị cho những người có khả năng từ các chủng viện để họ trở thành những nhà lãnh đạo giỏi để tiếp nối đối với sự thử thách phía trước là một Hội thánh thuộc đa văn hóa. Họ còn khuyến khích các mục sư trong Giáo hạt nên nhanh chóng thay đổi để tránh không trở thành những hàng rào ngăn cản bước tiến của Giáo hội nói chung trong thế kỷ 21 này. Có phải vì bức thư này mà mục sư đã quyết tâm hạ mục sư Nha ngay sau đó và ém nhem bức thư này cho đến tháng 2 năm 2009. Rõ ràng mục sư và Ban Chấp Hành Giáo hạt đã không coi các mục sư truyền đạo trong Giáo hạt ra gì cả, và nghĩ rằng hàng ngũ mục sư truyền đạo này là do mục sư muốn lèo lái ra sao thì lèo lái. Mục sư và Ban Chấp Hành Giáo hạt muốn quẹo trái thì quẹo trái mà muốn quẹo phải thì quẹo phải mà không coi ai ra gì. Tôi còn nhớ một trong những điều kiện để được ứng cử vào chức vụ Giáo hạt Trưởng trước đây phải là "Mục sư của các mục sư", tiêu chuẩn này Mục sư lấy từ trong điều khoản nào ra vậy hay do tự đặt ra. Tại sao tiêu chuẩn này không còn được nói đến nữa trong văn bản gửi ra của Ban Tiến Cử đề ngày 26 tháng 8 năm 2009 cho hội đồng năm tới 2010?

Điều này cho thấy ngay từ đầu tiên khi Giáo hạt này vào tay mục sư là mục sư

đã có kế hoạch từ lâu để lèo lái và tự điều chỉnh điều lệ theo ý mục sư. Nói tóm lại, những điều lệ mà mục sư hiện có là đúng chứ không sai nhưng đó chỉ là điều lệ của một công ty ngoài đời như mục sư từng tuyên bố là các mục sư trong Giáo hạt làm việc như những nhân viên cho một công ty mà mục sư là giám đốc. Vậy tôi hỏi mục sư có trả tiền thuê nhà thờ cho các Hội thánh địa phương và tiền lương mỗi tháng cho mục sư và cho BCH Hội thánh địa phương không mà mục sư đòi hỏi quyền hạn cao nhất. Mục sư đã không còn xem đây là Hội thánh của ĐCT và Chúa Giê-su Christ chính là đầu, là Đấng có thẩm quyền cao nhất. Trong khi đó, mục sư lạm dụng quyền hạn mời gọi nhân viên BCH Hội thánh địa phương họp với mục sư. Trước đó mục sư còn nhờ người tuyên truyền những tin đồn thất thiệt để gây hiểu lầm (nói mục sư Nha phạm tội tà dâm ở Thái Lan), chia rẽ giữa BCH Hội thánh và mục sư quản nhiệm của họ. Từ chỗ một "Hội thánh" của ĐCT, Mục sư kéo xuống trở thành một công ty của mục sư và của Giáo hạt. Tại sao mục sư không dứt phép thông công mục sư Nha vì tội tà dâm bằng văn bản đi thì rõ ràng hơn thay vì chỉ rao tin đồn để lấy lòng tin của BCH Hội thánh địa phương, rồi mục sư tự động vào tài khoản riêng của Hội thánh địa phương tại Long Beach để hi-jack tài khoản của Hội thánh quá nhanh. Mục sư nghĩ mục sư làm đúng sao? Rất tiếc là mục sư Nha đã nhân nhượng mục sư đến mức cùng đường. Còn việc những người trong BCH Hội thánh địa phương sau khi họ nhận định được rõ ràng sự việc do mục sư tạo ra, họ đã đứng lên chống trả để bảo vệ cho mục sư của họ là chuyện thường tình. Ở đời này tìm người sẵn sàng đứng chịu chết vì bạn, vì công bằng thì ít ỏi lắm thưa mục sư. Cuối cùng của sự việc là Hội thánh tan rã. Không lẽ chức vụ của mục sư Giáo hạt trưởng và BCH Giáo hạt là chỉ ngồi chờ xem Hội thánh nào có vấn đề là nhảy vào để tìm xem ai theo phe mình thì ở, rồi phe còn lại đẩy họ đi thôi sao.

Phần cuối dưới đây, khi tôi viết bức tâm thư này thật tôi rất chua xót vì phải đoạn tình đoạn nghĩa với mục sư GHT sau nhiều năm hầu việc Chúa chung, vì mục sư chưa bao giờ bày tỏ lòng quý trọng những gì hai anh em chúng tôi đã đóng góp và đã hy sinh vì Hội thánh Chúa chung tại Hoa Kỳ, và rất gắn bó với mục sư. Chúng tôi đã chứng minh sự yêu thương bằng sự yên lặng một cách nhẫn nhục vì Hội thánh Chúa, và thật ra chúng tôi cũng không muốn nói thẳng bằng giấy trắng mực đen như thế này, vì những điều này khi đã lộ trần hết như vậy thì nó sẽ đeo đuổi mục sư đến suốt đời không bao giờ được buông tha cho mục sư. Ngược lại, mục sư thì không bày tỏ lòng yêu thương những người hầu việc Chúa nhất là thế hệ trẻ như chúng tôi. Đương nhiên là còn trẻ thì phải thiếu kinh nghiệm, hay nóng tính, thiếu khiêm nhường, và hầu như cái gì cũng thiếu hết, ngược lại các mục sư trong BCH Giáo hạt thì không để lại một tấm gương mẫu mực của một người lãnh đạo thuộc linh cho chúng tôi. Thưa mục sư, những gì tôi viết ra đây chỉ là một phần được trích ra từ cuốn

sách dày 400 trang sắp sửa phát hành trong những ngày tới với tựa đề, “Người Chấn Thật”. Sách này nói rất rõ về cơ cấu tổ chức hành chính của một hội thánh Tin Lành đứng trên Lời Chúa và những cạm bẫy cần tránh, và trong đó có đề cập nhiều mặt chủ yếu của Giáo Hội Việt Nam Hoa Kỳ như là một bằng chứng đã bị cá nhân cố tình đưa vào ngõ cụt. Trong đó có bản khai trình tài chính của giáo hội Việt Nam Hoa Kỳ trong suốt những năm qua về phần chuyển ngân hỗ trợ hội thánh Tin Lành Việt Nam tại Việt Nam là không đúng sự thật, và điều này do Ban Thường Trực tại đại hội đồng Tổng Liên Hội Hội Thánh Tin Lành Miền Nam xác nhận trong kỳ hội đồng đầu tiên sau 30 năm.

Vì vậy, đối với Hội thánh địa phương nơi tôi đang hầu việc Chúa, Hội thánh Chúa tại đây sẽ tiếp tục phát triển có phép tắc, và có kỷ cương theo lời Chúa dạy. Đây là Hội thánh của ĐCT chứ không phải hội của một ai cả. Mục sư GHT cũng cần quan tâm và hiểu những người làm việc chung bàn với mình. Một mục sư trong BCHGH thì nói với mọi người là, “tôi có bao giờ tin những gì ông Tài nói với tôi đâu.” Cho đến giờ phút này tôi chỉ bình vực cho chức vụ của tôi, của anh em tôi, của gia đình tôi và các con tôi là cả một thế hệ tương lai. Mục sư là người ĐCT xúc dầu, và mục sư phải là người chịu trách nhiệm trước mặt ĐCT về những gì mục sư đã gây ra trong suốt bao nhiêu năm nay. Mục sư đừng nên khinh thường chức vụ Chúa giao cho những người hầu việc Chúa khác. Tôi đã hết lời trình bày ở trên là để quý mục sư trong Giáo Hội có thể minh định được rõ ràng trắng đen những gì anh em chúng tôi đã đóng góp, và những gì chúng tôi đã bị đối xử thiếu tình yêu thương và thiếu sự chân thật của những người đi trước.

Theo ý kiến chân thành của tôi đối với Giáo hội hiện nay, mục sư GHT chỉ cần ra văn thư thu hồi lại lá thư 4 trang trước kia mục sư đã cáo buộc anh em chúng tôi là những người từng đứng bên cạnh mục sư bằng lời xin lỗi vì do hiểu lầm, thì chúng tôi vẫn xem các mục sư là những nhà lãnh đạo thuộc linh như trước đây của chúng tôi. Nếu mục sư thấy không thể làm gương được cho thế hệ trẻ chúng tôi thì chúng tôi cũng sẽ thẳng thắn với BCH Giáo hội một lần đủ cả, và tôi sẽ chứng minh đầy đủ bằng chứng để yêu cầu 2 vị hiện đang có chức vụ trong BCH Giáo hội phải ngưng chức vụ ngay lập tức dựa theo tinh thần I Ti-mô-thê 3:1-7.

Đây là bài học tôi học được từ nhà lãnh đạo Môi-se. Ngày xưa, mặc dù Môi-se được mệnh danh là người khiêm-hòa nhất thế gian nhưng ông vẫn không khỏi tránh được những lầm lỗi to lớn do chính ông gây ra, chính vì những lầm lỗi đó mà hết thầy dân sự thay vì vào được miền đất hứa đã phải ngã chết hết tại đồng vắng trừ hai người thanh niên trẻ đi theo phục sự ông lúc bấy giờ. Mặc dù lỗi là do dân sự bị

ĐCT trừng phạt vì tội không tin của họ nhưng rõ ràng người lãnh đạo của họ lúc bấy giờ không thể nào không có trách nhiệm dù trực tiếp hay gián tiếp. Dân sự mà có vấn đề có nghĩa là người lãnh đạo phải ít nhiều có trách nhiệm trong đó. Người lãnh đạo phải là người nhận lấy sự thất bại của mình và điều đó đã ảnh hưởng đến hậu quả không lường được. Một điều Môi-se đã thành công trong ngôi vị lãnh đạo vào những giờ phút cuối cùng trong đời ông là biết đối diện với chính mình và với sự thật, để rồi ông mạnh dạn dừng chân kịp lúc, và bước sang một bên, để sau đó cả một thế hệ con cháu có thể nhìn thấy được một ĐCT Hằng Sống chứ không phải con người tài ba của Môi-se. Nếu Môi-se không kịp nhìn ra được chính mình, thì có thể thế hệ tiếp sau ông cũng sẽ không bao giờ có cơ hội vào được xứ Thánh.

Đến đây chúng tôi xin quý mục sư trong Giáo hạt bỏ qua cho những gì chúng tôi không muốn nói nhưng bắt buộc phải nói để các mục sư truyền đạo trong Giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ nếu còn yêu thương chúng tôi thì xin tiếp tục cầu nguyện cho chức vụ chúng tôi là những người đang tập sự bước vào chức vụ hầu việc Chúa có nhiều sáng gió, không ai hướng dẫn, không ai nâng đỡ nhưng đầy thử thách và rào cản.

Chân thành cảm ơn thì giờ quý mục sư truyền đạo đã bỏ ra nhiều giờ để hiểu thêm chúng tôi được phần nào trong chức vụ của người chăn bầy.

July 23, 2009

Mục sư NC Trần Thái Nhiệm
Quản Nhiệm HTTL/VN tại Raleigh, NC – USA

C/c: - Ban Chấp Hành Hội thánh Raleigh
- Ban Thường Trực Tổng Liên Hội Hội Thánh Tin Lành Việt Nam (Miền Nam)
- Quý Mục sư Giáo Hạt Trưởng đương nhiệm thuộc các quốc gia khác
- Quý Mục sư trong Giáo hạt Việt Nam Hoa Kỳ